

Gondolta a fene...

VISSZHANG - LXVI. évfolyam, 26. szám, 2022. július 1.

...hogyan Gerő András fő argumentuma válaszában (*Halálrecept, ÉS, 2022/25., június 24.*) az lesz, hogy negyven évvel ezelőtt KISZ-titkár voltam. Személyeskedő megjegyzéseivel nem foglalkozom, mert nem engem, hanem őt minősítik. Ugyanakkor válasza súlyos ténybeli tévedéseket tartalmaz, amiket fontosnak tartok helyreigazítani.

Azt állította válaszában, hogy a Magyar Szocialista Párt (hogy a nevét idézzem) nem vállalja a szocialista kifejezést, sőt én is KISZ-titkár koromban használtam utoljára. Téved! Az MSZP is használja, és én is. A cikkem első bekezdésében most is használtam, amikor a következőket írtam a Magyar Szocialista Pártról: „van jövője olyan szociáldemokrata politikát folytató pártnak, amely egyidejűleg vállalja a szocializmus eszméjét (szolidaritás, igazságosság, esélyteremtés) és a liberális demokráciát”.

Gerő András azt állítja, hogy az általam ismert digitális nemzet koncepciója valójában a jobboldal projektje, ami már meg is valósult, így szurreálisnak minősíti, hogy írásomban erre hivatkozom. Tényleg így volna? Akkor miért nem szavazhatnak elektronikusan a magyar lakcímmel rendelkező, de külföldön dolgozó állampolgárok a választásokon? Gerő összetéveszti – vagy összemossa – az ügyfélkapu lehetőségeit azzal, amit mi, szocialisták javasoltunk, vagyis hogy minden állampolgár gyakorolhassa a jogait, bárhol él is a világon, egy elektronikus kulcs segítségével.

Gerő azt is állítja, hogy a gondoskodó állam koncepcióját csak egy párthatározat tartalmazza, és ósdi szemléletet sugall, ha erre hivatkozom. Ezek szerint nem tudja, hogy a többpárti demokráciákban magára valamit adó párt a választások előtt mindig elfogad olyan programot, amely „hivatalos”, s amire kampánya épül. Csakhogy arról is írtam, hogy nyilvánosság előtt zajló, széles körű vitákban alakítottuk ki választási programunkat. Javasolom Gerőnek, olvassa el a Szociális Demokráciáért Intézet (<https://szocialis.eu/prog>) honlapján olvasható tanulmányokat.

Gerő András azt is állítja, hogy szinte „el is titkoltuk” a gondoskodó állam eszméjét az előválasztáson éppúgy, ahogy a választásokon is, mert azt hisszük, elég, ha van egy „szakrális” párthatározatunk. Csakhogy ezek szerint nem tudott vagy eleve nem is akart tájékozódni sem a szocialista jelöltek kampányanyagaiból, sem a nyomtatott kiadványokból, sem a közösségi médiában megjelent több tízezer információból. Ezek mindegyikében szerepelt ugyanis a gondoskodó és az esélyteremtő állam koncepciója és konkrét megvalósítása. Két társadalmi csoportnak szóló elképzelésünkre külön is felhívom Gerő figyelmét.

Az első a kis- és átlagnyugdíjból élők érdekében tett javaslatsor. Így az, hogy 2023-tól a teljes jogú öregségi nyugdíjminimumot a nettó minimálbér 70 százalékában állapítanánk meg, és a korábban megállapított, ennél alacsonyabb nyugdíjakat egy differenciált egyszeri nyugdíjemeléssel egészítenénk ki erre az összegre. Bevezetnénk az évenkénti nyugdíjemelés vegyes indexálását, amely a nyugdíjas fogyasztói kosárral számított infláció mellett figyelembe venné a nettó keresetek növekedését is. A vegyes indexálás igazságosabbá tenné a nyugdíjak és a keresetek viszonyát, de elmondtuk azt is, hogy a nyugdíjak arányában történő mai, évenkénti nyugdíjemeléssel a szegény még szegényebb, a gazdag még gazdagabb lesz.

Az indokolatlan különbségek mérséklése érdekében ezért javasoltuk, hogy öt évig mindenki kapja meg az inflációnak megfelelő emelést a nyugdíjának arányában, az afeletti részt – vagyis a béremelkedés alapján járó összeget – viszont egyenlően, átlagnyugdíj szerint osszák el a nyugdíjasok között. Így minden

nyugdíjas - az átlag feletti is - jogosult lenne a nyugdíja reálértékének megőrzésére, de az alacsony nyugdíjjal rendelkezők százalékosan az átlagnál nagyobb, a magas nyugdíjjal rendelkezők az átlagnál alacsonyabb emelésben részesülnének. Ugyanígy minden nyugdíjas számára azonos összegű, az átlagnyugdíjnak megfelelő „13. havi nyugdíjat” juttatnánk, s így a nyugdíjasok háromnegyede járna jobban, és záródna az olló a nyugdíjasok között.

Javasoltuk a minimumörökség bevezetését is a fiataloknak, amely segítséget adna az önálló felnőtt életkezdéshez, a generáción belüli és generációk közötti vagyoni egyenlőtlenség mérsékléséhez. Javaslataink szerint az állam takarékszámán gyűjtene a fiatalok számára kötött felhasználású megtakarítást, amit valamennyi, a 18. évét betöltött fiatal felhasználhatna. A minimumörökséget egyrészt lakhatásra (albérleti és rezsiköltségek, új lakás vásárlására), másrészt felsőoktatási képzés vagy másfajta felnőttképzés (esti iskola, szakmai képzés, nyelvtanfolyam) tandíjának finanszírozására lehetne költeni.

A felhasználás előtt álló megtakarításokból az állam létrehozná a Jövő Generációk Pénzügyi Alapját, amelyet háromféle módon fektetne be. Az alap 50 százalékát államkötvényekbe forgatná, ezzel legalább rövid távon mérsékelve a kezdeményezés pénzügyi költségeit. A teljes alap 25 százalékával a hazai tőkepiacot stimulálnánk, a fennmaradó 25 százalékát megújuló energiaforrásokkal és más zöldtechnológiákkal foglalkozó, hazai és nemzetközi vállalatokba fektetnénk be.

A gondoskodó, esélyteremtő állam gyakorlati megvalósítására vonatkozó többi javaslatunk egyébként olvasható a *Hírlikken* futó sorozatban. Azon a *Hírlikken*, amire Gerő büszkén hivatkozik, merthogy cikkét még az is közölte. Ami pedig a „régis iskolát” illeti: büszke vagyok arra, hogy a Magyar Szocialista Párt megalakulása óta itt politizálok. Hol vezetőként, hol tagként, de ebben a pártban. A „régis iskola”, amit annyit emleget Gerő, már csak ilyen. Megértem, hogy a jobboldalt immár 33 éve bosszantja, hogy mégsem tudtak bennünket „agyagba döngölni”. Arany Jánost újra idézve, „gondolta a fene”, hogy ehhez még Gerő Andrásra is szükségük van.